[2024] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 332: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ. ਸੀ 601

ਜੇਮਜ਼ ਕੁੰਜਵਾਲ

ਬਨਾਮ

ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3350)

13 ਅਗਸਤ 2024

[ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਈ, ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਧਾਰਾ 193 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 191 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟੇਸਟ

ਪੈਨਲ ਕੋਡ, 1860- ਉਪ ਧਾਰਾ 191, 193-ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਧਾਰਾ 195(1)(b) - ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 504 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - 01.10.2022 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ:

ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਧਾਰਾ 193 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਨ (1) ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ; (2) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ; ਜਾਂ (3) ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅਦਾਲਤ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਜੇਮਜ਼ ਕੁੰਜਵਾਲ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ

ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਇਰਾਦਾ/ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ।IPC ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਤਿੰਨ ਸੰਭਾਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17, 18, 19, 20, 21]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 - ਉਪ ਧਾਰਾ.191, 193 - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1973 ਧਾਰਾ.195(1)(b) - ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ - ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ - ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ - ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: (i) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; (ii) ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ "ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ" ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਿਰਦੋਸ਼/ਅਮੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; (iii) "ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (iv) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; (v) ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਡਾ. ਐਸ.ਪੀ. ਕੋਹਲੀ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਰਾਹੀਂ [1979] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 722: (1979) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 212; ਚਾਜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ ਅਤੇ ਹੋਰ [1971] ਪੂਰਕ 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 172: (1971) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 774; ਆਰ.ਐਸ. ਸੁਜਾਤਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

[2010] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 227: (2011) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 689; ਭੀਮ ਰਜੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਸੀਬੀਆਈ/ਐਸਪੀਈ/ਏਸੀਯੂ-II ਦੁਆਰਾ [2021] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1020: (2021) 19 ਐਸਸੀਸੀ 25-ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਰਵਾਹ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਾਰਵਾਹ [2005] 2 ਐਸਸੀਆਰ 708: (2005) 4 ਐਸਸੀਸੀ 370; ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [2022] 11 ਐਸਸੀਆਰ 724: (2022) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 884; ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [2019] 2 ਐਸਸੀਆਰ 643: (2019) 3 ਐਸਸੀਸੀ 318; ਆਰਿਸ਼ ਅਸਗਰ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਫਰੀਦ ਅਹਿਮਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ [2019] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 400: (2019) 18 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 172 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860; ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973।

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ; ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ; ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ; ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ; ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ; ਗਲਤ ਬਿਆਨ; ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 191; ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 193; ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 195(1)(b)।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ

ਦੰਡ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3350
ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 01.10.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿਖੇ ਬੀਸੀਏ ਨੰਬਰ 24, 2022 ਵਿੱਚ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਵੇਤਾ ਰਾਣੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਧੁਰ ਪੰਜਵਾਨੀ, ਅੰਕਿਤ ਸ਼ਾਹ, ਮਨਨ ਵਰਮਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।
ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2-ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।

ਜੇਮਜ਼ ਕੁੰਜਵਾਲ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਨਿਰਣਾ

ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 1 ਅਕਤੂਬਰ 2022 ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿਖੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 24/2022 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇਮਜ਼ ਕੁੰਜਵਾਲ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਜਡ.) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ।

3. ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:-

3.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (1860 ਦਾ 45)[1] ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 504 ਅਧੀਨ 2 ਮਈ, 2021 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 109 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'X2' ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਹਾਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਹੀ ਸਬੰਧ ਜਾਰੀ ਰਹੇ।

3.2 ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾਪੂਰਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਅੱਗੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 8 ਜੂਨ, 2021 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

3.3 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 24/2022 ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ।

3.4 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

4. 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2022 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ "24.07.2022 ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ:

"28. ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ।"

5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 2991 ਆਫ 2022, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਟੇਟ ਥਰੂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ), ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਉਤਰਾਖੰਡ ਨੈਨੀਤਾਲ ਬਨਾਮ ਜੇਮਸ ਕੁੰਜਵਾਲ ਵਿਖੇ ਹੈ।

6. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 195(1)(b), ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ "ਪਾਬੰਦ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਰਵਾਹ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਾਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।5

7. ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਜਾਰੀ ਰਹੇ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਦਿ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਤਿਆਰ ਹਵਾਲੇ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"9 ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅੱਜ ਦੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਥਿਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜੇਮਜ਼ ਕੁੰਜਵਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫੋਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਆਦਿ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਟੈਕਸਟ ਅਤੇ ਸਟੇਟਸ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਅਤੇ ਸਟੇਟਸ ਟੈਕਸਟ ਅਤੇ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਲੱਗ ਨੰਬਰ 7 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

10. ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ - ਕਾਠਗੋਦਾਮ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। 24-7-2022। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਲੱਗ ਨੰ. 8 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

11. ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਏਗਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਟਸਐਪ ਟੈਕਸਟ ਸਟੇਟਸ ਰਾਹੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਭੇਜਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਟਸਐਪ ਟੈਕਸਟ ਸਟੇਟਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਲੱਗ ਨੰ. 9 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

12. ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 10 ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇ ਵਟਸਐਪ ਸਟੇਟਸ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਣੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕਾਠਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ (ਵਟਸਐਪ ਅਤੇ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ) ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"

8. ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"9. ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 9 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 10 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 10, 11 ਅਤੇ 12 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਬਾਰੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਵਟਸਐਪ ਸਥਿਤੀ ਦਰਸਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਵਟਸਐਪ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਦਰਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਟਸਐਪ ਸਥਿਤੀ ਦੇਖ

ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ/ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਰਸਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਿਨੈਕਾਰ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਟੇਟਸ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਅਪਲੋਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੇਤਰਤੀਬ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਬੇਤਰਤੀਬ ਸਕ੍ਰੀਨਸ਼ਾਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

9. ਇਸ ਲਈ, ਹਾਜ਼ਰ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 193 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 191 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

10. ਧਾਰਾ 191 ਆਈਪੀਸੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

"191. ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ। ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 1.- ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

ਵਿਆਖਿਆ 2.- ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"

ਧਾਰਾ 193 IPC, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"193. ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਸਜ਼ਾ। ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਘੜਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੜਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 1. - ਕੋਰਟ-ਮਾਰਸ਼ਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 2. - ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਜਾਂਚ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।"

11. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਦੀ ਧਾਰਾ 195(b)(1) (ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 193 ਤੋਂ 196, 199, 200, 205-211 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ; ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਧਾਰਾ 340 ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"195. ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ।-(1) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ-

(a).....
(b) (i) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (1860 ਦਾ 45) ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾਵਾਂ 193 ਤੋਂ 196 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ), 199, 200, 205 ਤੋਂ 211 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਅਤੇ 228, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ii).....

(iii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ...

(2).....
(3).....
(4) ....."

12. ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 193 ਲਾਗੂ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡਾ. ਐਸ.ਪੀ. ਕੋਹਲੀ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"16. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਜਿਸ ਪਲ ਇਸ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।7

13. ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਦੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਤਿੰਨ ਜਾਣਕਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਚਾਜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"7. ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਅਤੇ

ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਅਮੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੈ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਉੱਪਰ); ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

14. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਰ.ਐਸ. ਸੁਜਾਤਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, 10 ਵਿੱਚ ਆਰਿਸ਼ ਅਸਗਰ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਫਰੀਦ ਅਹਿਮਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ[1] ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"9. ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਰ.ਐਸ. ਸੁਜਾਤਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ [ਆਰ.ਐਸ. ਸੁਜਾਤਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2011) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 689: (2011) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ.) 757] (ਪੈਰਾ 15 ਅਤੇ 16 'ਤੇ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨੇ 694-95, ਪੈਰਾ 18)

"18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ/ਅਨਾਦਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਹੀ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

15. ਤਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੀਮਾ ਰਜ਼ੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਸੀਬੀਆਈ/ਐਸਪੀਈ/ਏਸੀਯੂ-II12 ਦੁਆਰਾ ਭੀਮ ਰਜ਼ੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 193 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਣਉਚਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ:-

(1) ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ;

(2) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ; ਜਾਂ

(3) ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅਦਾਲਤ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

16. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਐਲਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ:-

(i) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਿਆਨ(ਬਿਆਨ);

(ii) ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ "ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ" ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਿਰਦੋਸ਼/ਅਮੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ;

(iii) "ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(iv) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ;

(v) ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਗਵਾਹੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸੀ।

18. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੰਦਭਾਗਾ ਇਰਾਦਾ/ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ।

19. ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦ ਹਾਲਾਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਨਗੀਆਂ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

20. ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸੰਭਾਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 8/12/2024 ਨੂੰ ਝੂਠ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ), ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

*ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

_____:-

